
taittirIya upanishad (with Vedic accents)

—
—
तैत्तिरीयोपनिषत् सस्वरा
—
—

Document Information

Text title : taittirIya svarA.nkita

File name : taitaccent.itx

Category : upanishhat, svara, upaniShat, krishayajurveda

Location : doc_upanishhat

Transliterated by : Avinash Sathaye sohum at ms.uky.edu, Kartik kartik at Eng.Auburn.EDU

Proofread by : Avinash Sathaye, Kartik, John Manetta, NA

Description-comments : Mantrapushpam, 7/108; Krishna YajurVeda, Mukhya upanishad, with Vedic accents

Latest update : May 1, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 8, 2026

sanskritdocuments.org

तैत्तिरीयोपनिषत् सस्वरा

प्रथमा शीक्षावल्ली

ॐ श्री गुरुभ्यो नमः । हरिः ॐ ।

ॐ शं नो॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः । शं नो॑ भव॒त्व॒र्य॒मा । शं न॑ इन्द्रो बृह॒स्पतिः॑ । शं नो॑ विष्णु॒रुरु॒क्रमः॑
। नमो॑ ब्रह्म॒णे । नमस्ते॑ वायो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॒सि । त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्म॒ वदि॑ष्यामि ।
ऋ॒तं वदि॑ष्यामि । स॒त्यं वदि॑ष्यामि । तन्मा॒मवतु॑ । तद्व॒क्तार॑मवतु । अव॒तु माम् । अव॒तु व॒क्तारम्॑
। ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥ १ ॥ इति प्रथमोऽनुवाकः ॥

ॐ शीक्षां॑ व्याख्यास्यामः । वर्णः॑ स्वरः । मात्रा॒ बलम् । साम् सन्तानः॑ । इत्युक्तः शीक्षाध्यायः
॥ १ ॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः ॥

स॒ह नो॑ यशः । स॒ह नो॑ ब्रह्मव॒र्चसम् । अथातः स॒ हिता॑या उपनिषदम् व्याख्यास्यामः
। पञ्च॒स्वधि॑कर॒णेषु॑ । अधि॒लोक॑मधि॒ज्यौति॑षमधि॒विद्य॑मधि॒प्रज॑मध्यात्मम् । ता महा॒स॒ हिता॑
इत्या॒चक्ष॑ते । अथाधि॒लोक॑म् । पृथि॒वी पूर्वरूप॑म् । द्यौरु॒त्तर॑रूपम् । आकाशः स॒न्धिः ॥ १ ॥
वायुः स॒न्धान॑म् । इत्यधि॒लोक॑म् । अथाधि॒ज्यौति॑षम् । अग्निः पूर्वरूप॑म् । आदित्य॒ उत्तर॑रूपम्
। आपः स॒न्धिः । वैद्युतः स॒न्धान॑म् । इत्यधि॒ज्यौति॑षम् । अथाधि॒विद्य॑म् । आचार्यः पूर्वरूप॑म्
॥ २ ॥

अन्ते॒वास्यु॑त्तररूपम् । विद्या स॒न्धिः । प्रव॒चन॑ स॒न्धान॑म् । इत्यधि॒विद्य॑म् । अथाधि॒प्रज॑म् ।
माता पूर्वरूप॑म् । पितो॒त्तर॑रूपम् । प्रजा स॒न्धिः । प्रज॒नन॑ स॒न्धान॑म् । इत्यधि॒प्रज॑म् ॥ ३ ॥
अथाध्या॒त्मम् । अध॒राह॑नुः पूर्वरूप॑म् । उत्तराह॑नूत्तररूपम् । वाक्स॒न्धिः । जिह्वा॑स॒न्धान॑म् ।
इत्यध्या॒त्मम् । इती॒माम॑हा॒स॒ हिताः॑ । य ए॒वमे॒ता महा॑स॒ हिता॑ व्याख्याता वेद । सन्धीय॑ते
प्रज॒या प॑शुभिः । ब्रह्मव॒र्चसे॒ना॒न्नाद्ये॑न सुव॒र्ग्येण॑ लोके॒न ॥ ४ ॥

इति तृतीयोऽनुवाकः ॥

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः । छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव । स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु ।
अमृतस्य देव धारणो भूयासम् । शरीरं मे विचर्षणम् । जिह्वा मे मधुमत्तमा । कणाभ्यां
भूरिविश्रुवम् । ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधया पिहितः । श्रुतं मे गोपाय । आवहन्ती वितन्वाना ॥
१ ॥

कुर्वाणाऽचीरमात्मनः । वासाँसि मम गावश्च । अन्नपाने च सर्वदा । ततो मे श्रियमावह
। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा । आमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा । विमाऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः
स्वाहा । प्रमाऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा । दमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा । शमायन्तु
ब्रह्मचारिणः स्वाहा ॥ २ ॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा । श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा । तं त्वा भग प्रविशानि स्वाहा ।
स मा भग प्रविश स्वाहा । तस्मिन् सहस्रशाखे । निभगाऽहं त्वयि मृजे स्वाहा । यथाऽऽपः
प्रवताऽऽयन्ति । यथा मासा अहर्जरम् । एवं मां ब्रह्मचारिणः । धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा
। प्रतिवेशोऽसि प्रमाभाहि प्रमापद्यस्व ॥ ३ ॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः ॥

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्तिस्त्रो व्याहृतयः । तासामुहस्मै तां चतुर्थीम् । माहाचमस्यः प्रवेदयते
। मह इति । तद्ब्रह्म । स आत्मा । अङ्गान्यन्या देवताः । भूरिति वा अयं लोकः । भुव
इत्यन्तरिक्षम् । सुवरित्यसौ लोकः ॥ १ ॥

मह इत्यादित्यः । आदित्येन वाव सर्वलोक महीयन्ते । भूरिति वा अग्निः । भुव इति वायुः
। सुवरित्यादित्यः । मह इति चन्द्रमाः । चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतीँषि महीयन्ते ।
भूरिति वा ऋचः । भुव इति सामानि । सुवरिति यजूँषि ॥ २ ॥

मह इति ब्रह्म । ब्रह्मणा वाव सर्ववेदा महीयन्ते । भूरिति वै प्राणः । भुव इत्यपानः ।
सुवरिति व्यानः । मह इत्यन्नम् । अन्नेन वाव सर्वे प्राण महीयन्ते । ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा
। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः । ता यो वेद । स वेद ब्रह्म । सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति ॥ ३ ॥
इति पञ्चमोऽनुवाकः ॥

स य एषोऽन्तहृदय आकाशः । तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः । अमृतो हिरण्मयः । अन्तरेण
तालुके । य एषस्तन इवावलम्बते । सन्द्रयोनिः । यत्रासौ केशान्तो विवर्तते । व्यपोह्य
शीर्षकपाले । भूरित्यग्नौ प्रति तिष्ठति । भुव इति वायौ ॥ १ ॥

सुवरित्यादित्ये । मह इति ब्रह्मणि । आप्नोति स्वाराज्यम् । आप्नोति मनसस्पतिम् ।
वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः । श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः । एतत्ततो भवति । आकाशशरीरं ब्रह्म । सत्यात्म

प्राणारामं मन आनन्दम् । शान्तिसमृद्धममृतम् । इति प्राचीन योग्योपास्व ॥ २ ॥ इति षष्ठोऽनुवाकः ॥

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः । अभिर्वायुरादित्यश्चन्द्रमा नक्षत्राणि । आप ओषधयो वनस्पतय आकाश आत्मा । इत्यधिभूतम् । अथाध्यात्मम् । प्राणो व्यानोऽपान उदानः समानः । चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक् त्वक् । चर्ममाँस स्नावास्थि मज्जा । एतदधिविधाय ऋषिरवोचत् । पाङ्क वा इदं सर्वम् । पाङ्कनैव पाङ्कगं स्पृणोतीति ॥ १ ॥ इति सप्तमोऽनुवाकः ॥

ओमिति ब्रह्म । ओमितीदं सर्वम् । ओमित्येतदनुकृतिर्हस्म वा अप्योश्रावयेत्याश्रावयन्ति । ओमिति सामानि गायन्ति । ॐ शोमिति शस्त्राणि श सन्ति । ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं प्रतिगृणाति । ओमिति ब्रह्मा प्रसौति । ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति । ओमिति ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्रवानीति । ब्रह्मैवोपाप्नोति ॥ १ ॥ इत्यष्टमोऽनुवाकः ॥

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च । सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च । तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च । दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च । शमश्च स्वाध्यायप्रवचने च । अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवचने च । अग्निहोत्रं च स्वाध्यायप्रवचने च । अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च । मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च । प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च । प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च । प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च । सत्यमिति सत्यवचा राधी तरः । तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः । स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः । तद्धि तपस्तद्धि तपः ॥ १ ॥

इति नवमोऽनुवाकः ॥

अहं वृक्षस्य रेरेवा । कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिव । ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव स्वमृतमस्मि । द्रविणं सवर्चसम् । सुमेध अमृतोक्षितः । इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम् ॥ १ ॥

इति दशमोऽनुवाकः ॥

वेदमनूच्याचार्यान्तेवासिनमनुशास्ति । सत्यं वद । धर्मं चर । स्वाध्यायान्मा प्रमदः । आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः । सत्यान्न प्रमदितव्यम् । धर्मान्न प्रमदितव्यम् । कुशलान्न प्रमदितव्यम् । भूत्यै न प्रमदितव्यम् । स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम् ॥ १ ॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम् । मातृदेवो भव । पितृदेवो भव । आचार्यदेवो भव । अतिथिदेवो भव । यान्यनवद्यानि कर्माणि । तानि सेवितव्यानि । नो इतराणि । यान्यस्माकं सुचरितानि । तानि त्वयोपास्यानि ॥ २ ॥

नो इतराणि । ये के चास्मच्छ्रेयाँसो ब्राह्मणाः । तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम् । श्रद्धया

देयम् । अश्रद्धयाऽदेयम् । श्रिया देयम् । हिया देयम् । भिया देयम् । संविदा देयम् । अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात् ॥ ३ ॥

ये तत्र ब्राह्मणाः संमर्शिनः । युक्ता आयुक्ताः । अल्लक्षा धर्मकामाः स्युः । यथा ते तत्र वर्तेरन् । तथा तत्र वर्तेथाः । अथाभ्याख्यातेषु । ये तत्र ब्राह्मणाः संमर्शिनः । युक्ता आयुक्ताः । अल्लक्षा धर्मकामाः स्युः । यथा ते तेषु वर्तेरन् । तथा तेषु वर्तेथाः । एष आदेशः । एष उपदेशः । एषा वेदोपनिषत् । एतदनुशासनम् । एवमुपासितव्यम् । एवमु चैतदुपास्यम् ॥ ४ ॥ इत्येकादशऽनुवाकः ॥

शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्वयमा । शं न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुक्रमः । नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम् । ऋतमवादिषम् । सत्यमवादिषम् । तन्मामावीत् । तद्वक्तारमावीत् । आवीन्माम् । आवीद्वक्तारम् । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ १ ॥

इति द्वादशोऽनुवाकः ॥

॥ इति शीक्षावल्ली समाप्ता ॥

द्वितीया ब्रह्मानन्दवल्ली

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै । तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ ब्रह्मविदाप्नोति परम् । तदेषाऽभ्युक्ता । सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म । यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन् । सोऽश्नुते सर्वान् कामान्सह । ब्रह्मणा विपश्चितेति ॥

तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः । आकाशाद्वायुः । वायुर्ओरग्निः । अग्नेरापः । अद्भ्यः पृथिवी । पृथिव्या ओषधयः । ओषधीभ्योन्नम् । अन्नात्पुरुषः । स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः । तस्येदमेव शिरः । अयं दक्षिणः पक्षः । अयमुत्तरः पक्षः । अयमात्मा । इदं पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥ १ ॥

इति प्रथमोऽनुवाकः ॥

अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते । याः काश्च पृथिवी श्रिताः । अथो अन्नेनैव जीवन्ति । अथैनदपि यन्त्यन्ततः । अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठम् । तस्मात् सर्वोषधमुच्यते । सर्वं वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति । येऽन्नं ब्रह्मोपासते । अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठम् । तस्मात् सर्वोषधमुच्यते । अन्नाद् भूतानि जायन्ते । जातान्यन्नैर्न वर्धन्ते । अद्यतेऽत्ति च भूतानि । तस्मादन्नं तदुच्यत इति । तस्माद्वा

एतस्माद्ब्रह्मसमयात् । अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमयः । तेनैष पूर्णः । स वा एष पुरुषविध एव । तस्य पुरुषविधताम् । अन्वयं पुरुषविधः । तस्य प्राण एव शिरः । व्यानो दक्षिणः पक्षः । अपान उत्तरः पक्षः । आकाश आत्मा । पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥ १ ॥ इति द्वितीयोऽनुवाकः ॥

प्राणं देवा अनु प्राणन्ति । मनुष्याः पशवश्च ये । प्राणो हि भूतानाम् आयुः । तस्मात् सर्वायुषमुच्यते । सर्वमेव त आयुर्यन्ति । ये प्राणं ब्रह्मोपासते । प्राणो हि भूतानाम् आयुः । तस्मात् सर्वायुषमुच्यते इति । तस्यैष एव शरीर आत्मा । यः पूर्वस्य । तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात् । अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः । तेनैष पूर्णः । स वा एष पुरुषविध एव । तस्य पुरुषविधताम् । अन्वयं पुरुषविधः । तस्य यजुरेव शिरः । ऋग्दक्षिणः पक्षः । सामोत्तरः पक्षः । आदेश आत्मा । अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥ १ ॥

इति तृतीयोऽनुवाकः ॥

यतो वाचो निवर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह । आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् । न बिभेति कदाचनेति । तस्यैष एव शरीर आत्मा । यः पूर्वस्य । तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात् । अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः । तेनैष पूर्णः । स वा एष पुरुषविध एव । तस्य पुरुषविधताम् । अन्वयं पुरुषविधः । तस्य श्रद्धैव शिरः । ऋतं दक्षिणः पक्षः । सत्यमुत्तरः पक्षः । योग आत्मा । महः पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥ १ ॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः ॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते । कर्माणि तनुतेऽपि च । विज्ञानं देवाः सर्वे । ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते । विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद । तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति । शरीरं पाप्मनो हित्वा । सर्वान्कामान् समश्नुते इति । तस्यैष एव शरीर आत्मा । यः पूर्वस्य । तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात् । अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः । तेनैष पूर्णः । स वा एष पुरुषविध एव । तस्य पुरुषविधताम् । अन्वयं पुरुषविधः । तस्य प्रियमेव शिरः । मोदो दक्षिणः पक्षः । प्रमोद उत्तरः पक्षः । आनन्द आत्मा । ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥ १ ॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः ॥

असन्नेव स भवति । असद्ब्रह्मेति वेद चेत् । अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद । सन्तमेनं ततो विदुरिति । तस्यैष एव शरीर आत्मा । यः पूर्वस्य । अथातोऽनुप्रश्नाः । उताविद्वानमुं लोकं प्रेत्य । कश्चन गच्छती३ 3 for prolonging the vowel in the form । अऽऽ । आहो विद्वानमुं लोकं प्रेत्य । कश्चित्समश्नुता३ उ । सोऽकामयत । बहुस्यां प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । स

तपस्तप्त्वा । इदं सर्वमसृजत । यदिदं किञ्च । तत्सृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् । तदनु प्रविश्य ।
सच्च त्यच्चाभवत् । निरुक्तं चानिरुक्तं च । निलयनं चानिलयनं च । विज्ञानं चाविज्ञानं च ।
। सत्यं चानृतं च सत्यमभवत् । यदिदं किञ्च । तत्सत्यमित्याचक्षते । तदप्येष श्लोको भवति ॥
१ ॥

इति षष्ठोऽनुवाकः ॥

असद्वा इदमग्र आसीत् । ततो वै सदजायत । तदात्मान स्वयमकुरुत । तस्मात्तत्सुकृतमुच्यत
इति । यद्वै तत् सुकृतम् । रसो वै सः । रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति । को
ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् । यदेष आकाश आनन्दो न स्यात् । एष ह्येवाऽऽनन्दयाति । यदा ह्येवैष
एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते । अथ सोऽभयं गतो भवति । यदा
ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते । अथ तस्य भयं भवति । तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य ।
तदप्येष श्लोको भवति ॥ १ ॥

इति सप्तमोऽनुवाकः ॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते । भीषोदेति सूर्यः । भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च । मृत्युर्धावति पञ्चम इति ।
सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा भवति । युवा स्यात्साधुयुवाऽध्यायकः । आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः
। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात् । स एको मानुष आनन्दः । ते ये शतं मानुषा
आनन्दाः ॥ १ ॥

स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः
। स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः
। स एकः पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं पितृणां
चिरलोकलोकानामानन्दाः । स एक आजानजानां देवानामानन्दः ॥ २ ॥

श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं आजानजानां देवानामानन्दाः । स एकः कर्मदेवानां
देवानामानन्दः । ये कर्मणा देवानपियन्ति । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं
कर्मदेवानां देवानामानन्दाः । स एको देवानामानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये
शतं देवानामानन्दाः । स एक इन्द्रस्याऽऽनन्दः ॥ ३ ॥

श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतमिन्द्रस्याऽऽनन्दाः । स एको बृहस्पतेरानन्दः ।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य । ते ये शतं बृहस्पतेरानन्दाः । स एकः प्रजापतेरानन्दः । श्रोत्रियस्य
चाकामहतस्य । ते ये शतं प्रजापतेरानन्दाः । स एको ब्रह्मण आनन्दः । श्रोत्रियस्य
चाकामहतस्य ॥ ४ ॥

स यश्चायं पुरुषे । यश्चासावादित्ये । स एकः । स य एवंवित् । अस्माल्लोकात्प्रेत्य । एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कामति । एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्कामति । एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कामति । एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कामति । एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्कामति । तदप्येष श्लोको भवति ॥ ५ ॥ इत्यष्टमोऽनुवाकः ॥

यतो वाचो निवर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह । आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् । न विभेति कुतश्चनेति । एत ह वाव न तपति । किमह साधु नाकरवम् । किमहं पापमकरवमिति । स य एवं विद्वानेते आत्मान स्पृणुते । उभे ह्यवैष एते आत्मान स्पृणुते । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥ १ ॥

इति नवमोऽनुवाकः ॥

॥ इति ब्रह्मानन्दवल्ली समाप्ता ॥

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै । तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

तृतीया भृगुवल्ली

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै । तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

भृगुर्वै वारुणिः । वरुणं पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रह्मेति । तस्मा एतत्प्रोवाच । अन्नं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं मनो वाचमिति । त ह्योवाच । यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते । येन जातानि जीवन्ति । यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति । तद्विजिज्ञासस्व । तद्ब्रह्मेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥ १ ॥ इति प्रथमोऽनुवाकः ॥

अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात् । अन्नाद्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते । अन्नेन जातानि जीवन्ति । अन्नं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रह्मेति । त ह्योवाच । तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा ॥ १ ॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः ॥

प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात् । प्राणाद्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते । प्राणेन जातानि जीवन्ति । प्राणं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार । अधीहि भगवो

ब्रह्मेति । त॒ होवाच । तपसा॑ ब्रह्म॒ विजिज्ञासस्व । तपो॑ ब्रह्मेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तस्वा ॥ १ ॥

इति तृतीयोऽनुवाकः ॥

मनो॑ ब्रह्मेति॒ व्यजानात् । मनसो॑ ह्येव खल्विमानि॒ भूतानि॑ जायन्ते । मनसा॑ जातानि जीवन्ति । मनः॑ प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव॑ वरुणं॒ पितरमुपससार॑ । अधीहि॑ भगवो ब्रह्मेति । त॒ होवाच । तपसा॑ ब्रह्म॒ विजिज्ञासस्व । तपो॑ ब्रह्मेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तस्वा ॥ १ ॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः ॥

विज्ञानं॑ ब्रह्मेति॒ व्यजानात् । विज्ञाना॑द्येव खल्विमानि॒ भूतानि॑ जायन्ते । विज्ञानेन॑ जातानि जीवन्ति । विज्ञानं॑ प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव॑ वरुणं॒ पितरमुपससार॑ । अधीहि॑ भगवो ब्रह्मेति । त॒ होवाच । तपसा॑ ब्रह्म॒ विजिज्ञासस्व । तपो॑ ब्रह्मेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तस्वा ॥ १ ॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः ॥

आनन्दो॑ ब्रह्मेति॒ व्यजानात् । आनन्दा॑द्येव खल्विमानि॒ भूतानि॑ जायन्ते । आनन्देन॑ जातानि जीवन्ति । आनन्दं॑ प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । सैषा भार्गवी॑ वारुणी॒ विद्या । परमे॑ व्योमन्प्रतिष्ठिता । स य एवं॑ वेद॒ प्रतिष्ठति॑ । अन्नवानन्नादो॑ भवति । महान्भवति॑ प्रजया॒ पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन॑ । महान् कीर्त्या ॥ १ ॥ इति षष्ठोऽनुवाकः ॥

अन्नं॑ न निन्द्यात् । तदुब्रतम् । प्राणो॑ वा अन्नम् । शरीरमन्नादम् । प्राणे॑ शरीरं॒ प्रतिष्ठितम् । शरीरे॑ प्राणः॒ प्रतिष्ठितः । तदेतदन्नमन्ने॑ प्रतिष्ठितम् । स य एतदन्नमन्ने॑ प्रतिष्ठितं॒ वेद॒ प्रतिष्ठति॑ । अन्नवानन्नादो॑ भवति । महान्भवति॑ प्रजया॒ पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन॑ । महान् कीर्त्या ॥ १ ॥

इति सप्तमोऽनुवाकः ॥

अन्नं॑ न परिचक्षीत । तदुब्रतम् । आपो॑ वा अन्नम् । ज्योतिरन्नादम् । अप्सु॑ ज्योतिः॒ प्रतिष्ठितम् । ज्योतिष्यापः॑ प्रतिष्ठिताः । तदेतदन्नमन्ने॑ प्रतिष्ठितम् । स य एतदन्नमन्ने॑ प्रतिष्ठितं॒ वेद॒ प्रतिष्ठति॑ । अन्नवानन्नादो॑ भवति । महान्भवति॑ प्रजया॒ पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन॑ । महान् कीर्त्या ॥ १ ॥

इत्यष्टमोऽनुवाकः ॥

अन्नं॑ बहु॒ कुर्वीत । तदुब्रतम् । पृथिवी॑ वा अन्नम् । आकाशोऽन्नादः । पृथिव्यामाकाशः॑ प्रतिष्ठितः । आकाशो॑ पृथिवी॒ प्रतिष्ठिता । तदेतदन्नमन्ने॑ प्रतिष्ठितम् । स य एतदन्नमन्ने॑ प्रतिष्ठितं॒ वेद॒ प्रतिष्ठति॑ । अन्नवानन्नादो॑ भवति । महान्भवति॑ प्रजया॒ पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन॑ । महान् कीर्त्या ॥ १ ॥

१ ॥

इति नवमोऽनुवाकः ॥

न कञ्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत । तदुव्रतम् । तस्माद्यया कया च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात् ।
अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते । एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम् । मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते ।
एतद्वै मध्यतोऽन्नं राद्धम् । मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते । एदद्वा अन्ततोऽन्नं राद्धम् ।
अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते ॥ १ ॥

य एवं वेद । क्षेम इति वाचि । योगक्षेम इति प्राणापानयोः । कर्मैति हस्तयोः । गतिरिति पादयोः
। विमुक्तिरिति पायौ । इति मानुषीः समाज्ञाः । अथ दैवीः । तृप्तिरिति वृष्टौ । बलमिति विद्युति
॥ २ ॥

यश इति पशुषु । ज्योतिरिति नक्षत्रेषु । प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे । सर्वमित्याकाशे ।
तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत । प्रतिष्ठावान् भवति । तन्मह इत्युपासीत । महान्भवति । तन्मन इत्युपासीत
। मानवान्भवति ॥ ३ ॥

तन्नम इत्युपासीत । नम्यन्तोऽस्मै कामाः । तद्ब्रह्मेत्युपासीत । ब्रह्मवान्भवति । तद्ब्रह्मणः परिमर
इत्युपासीत । पर्येणं म्रियन्ते द्विषन्तः सपत्नाः । परि येऽप्रिया भ्रातृव्याः । स यश्चायं पुरुषे ।
यश्चासावादित्ये । स एकः ॥ ४ ॥

स य एवंवित् । अस्माल्लोकात्प्रेत्य । एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कम्य । एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्कम्य
। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कम्य । एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कम्य । एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्कम्य
। इमाँल्लोकन्कामात्री कामरूप्यनुसञ्चरन् । एतत् साम गायन्नास्ते । हा ३ वु हा ३ वु हा ३ वु
॥ ५ ॥

अहमन्नमहमन्नमहमन्नम् । अहमन्नादोऽहमन्नादोऽहमन्नादः । अहं श्लोककृदहं श्लोककृदहं श्लोक
। अहमस्मि प्रथमजा ऋताशस्य । पूर्वं देवेभ्योऽमृतस्य नाशभाइ । यो मा ददाति स इदेव
माशऽवाः । अहमन्नमन्नमदन्तमाशन्नि । अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाशम् । सुवर्नं ज्योतीः ।
य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥ ६ ॥

इति दशमोऽनुवाकः ॥

॥ इति भृगुवल्ली समाप्ता ॥

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै । तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै
। ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
॥ हरिः ॐ ॥

Encoded by Kartik, Avinash Sathaye sohum at ms.uky.edu Proofread by Kartik, Avinash,
NA

——
taittirIya upanishad (with Vedic accents)

pdf was typeset on May 8, 2026

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

